

Arrest

nr. 270 320 van 23 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 3 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.P. DOCQUIR die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 18 oktober 2019 en dient hier op 31 oktober 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 18 december 2017 in Griekenland (zie administratief dossier, Eurodac search result).

Op 24 december 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Verzoekers beroep tegen die beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 236 283 van 2 juni 2020. Hierbij wordt vastgesteld en geoordeeld dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 25 september 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 27 augustus 2021 neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing wordt op 30 augustus 2021 aangetekend verzonden.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 31 oktober 2019 diende u een eerste Belgisch verzoek om internationale bescherming in.

U verklaarde de Syrische nationaliteit te hebben en Arabier te zijn van etnische origine. U bent afkomstig uit Al Shahidi dorp bij Hasaka. Tijdens uw studie woonde u in de stad Hasaka en daarna in de stad Homs. In april 2016 verliet u Syrië omwille van de oorlog en omdat u vreesde opgeroepen te worden voor de dienstplicht. U verbleef in Libanon en reisde dan door naar Griekenland waar u aankwam in januari 2017. U diende er een verzoek om internationale bescherming in dat werd ingewilligd. Omwille van de slechte levensomstandigheden besliste u Griekenland te verlaten op 18 oktober 2019, waarna u naar België kwam. Ter ondersteuning van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw paspoort, een psychologisch attest, medische documenten, een Griekse brief, brieven van vrijwilligers en algemene informatie over de situatie voor vluchtelingen in Griekenland.

Op 31 december 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw eerste verzoek niet-ontvankelijk, gezien u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland en gezien u niet aantoonde dat deze in uw geval niet (langer) effectief of niet toereikend zou zijn. U diende beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 2 juni 2020 werd uw beroep verworpen. De motivering van het CGVS werd daarbij integraal gevolgd.

Zonder België te verlaten, diende u op 25 september 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat uw leven in Griekenland in gevaar is. U bent niet akkoord met de beslissing in uw eerste verzoek, en verklaart dat u slechts zeer beperkte financiële steun kreeg en dat de juridische steun waarvan sprake was evenzeer uitermate beperkt was. U stelt nog dat er in uw eerste verzoek geen rekening werd gehouden met uw psychologische problemen. Daarnaast verwijst u naar de algemene situatie in Griekenland.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van twee pagina's van uw Syrisch paspoort, een uittreksel van de Syrische burgerlijke stand, een begeleidende brief van NANSEN, een juridisch expertisecentrum over internationale bescherming, bij uw tweede verzoek, met volgende bijlagen: een brief van Forge for Humanity, van 9 september 2020, over toegang tot psychologische hulp in Griekenland, een brief van Forge for Humanity, van 9 september 2020, over toegang tot huisvesting in Griekenland, een psychologisch attest van 3 november 2020, Addendum Nansen Note 20/2 Situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce, en Nansen Note 19/3 Personen met internationale bescherming in een andere EU lidstaat. Daarnaast legde u het document neer waarmee u Nansen toestemming gaf om uw gegevens te gebruiken, e-mailcorrespondentie over psychologische hulp in Griekenland, informatie en foto's over de toestand van een Grieks ziekenhuis voor psychologische hulp, krantenartikelen over de korte termijn waarop begunstigden van internationale bescherming in Griekenland zelfstandig moeten kunnen leven, links naar artikelen over huisvesting in Griekenland, 'accommodation updates' van UNHCR Griekenland van december 2017 en november 2018, december 2019, en juli 2020, het Project Regulations Handbook van Helios, een integratieproject voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, en een AIDA (Asylum Information Database) Country Report: Greece.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Hoewel u zegt zich psychologisch niet goed te voelen (verklaring volgend verzoek Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), 6 november 2020, vraag 12), haalt u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd wordt (vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ, 6 november 2020).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

U betwist in uw huidig verzoek de beslissing van in uw eerste verzoek. U stelt dat u slechts zeer beperkte financiële steun kreeg en dat de juridische steun waarvan sprake was evenzeer uitermate beperkt was (verklaring volgend verzoek DVZ, 6 november 2020, punt 16). U haalde deze elementen reeds aan in uw eerste verzoek. Hier moet in eerste instantie benadrukt worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard werd omdat u niet aantoonde dat de Griekse bescherming in uw geval niet effectief zou zijn. Het simpelweg benadrukken dat de hulp die u kreeg beperkt was, terwijl u dat al aangaf in uw eerste verzoek om internationale bescherming, volstaat niet om aan te tonen dat de Griekse bescherming in uw geval niet effectief was. Het is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk vergroot.

U verklaart nog dat er in uw eerste verzoek geen rekening werd gehouden met uw psychologische problemen (verklaring volgend verzoek DVZ, 6 november 2020, punt 18). Deze stelling kan echter niet voor waar worden aangenomen, gelet op het feit dat er zowel in de beslissing van het CGVS als in het arrest van de RvV gemotiveerd wordt waarom uw psychologische problemen niet volstaan om aan te tonen dat ze een terugkeer naar Griekenland in de weg zouden staan. Ook deze opmerking is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk groter maakt.

Daarnaast verwijst u naar de algemene situatie in Griekenland (verklaring volgend verzoek DVZ, 6 november 2020, punt 16). Het simpelweg verwijzen naar een algemene situatie volstaat echter niet om aan te tonen dat in uw geval de Griekse bescherming niet effectief is. U moet het vermoeden dat de internationale bescherming van Griekenland effectief is op concrete wijze weerleggen, waartoe in gebreke blijft. Ook deze verklaring is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk groter maakt.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en het uittreksel van de Syrische burgerlijke stand bieden steun voor uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze elementen staan niet ter discussie.

De begeleidende brief van Nansen vat uw vluchtrelaas en uw procedureverloop samen. Daarnaast wordt verwezen naar de begeleidende stukken. Nansen stelt daarnaast dat u omwille van uw psychologische problemen bijzonder kwetsbaar bent en vraagt om uw verzoek ontvankelijk te verklaren en een beschermingsstatus toe te kennen in België. Het CGVS kan evenwel niet ingaan op zit verzoek.

Immers, de brief van Forge for Humanity, van 9 september 2020, over toegang tot huisvesting in Griekenland, stelt wel dat u hulp vroeg bij het verkrijgen van huisvesting in Griekenland, maar dat uw vraag niet geregistreerd werd omdat u niet aan de criteria voldeed. Daarnaast blijkt uit dit document dat er veel mannelijke solo-reizende migranten verstoken waren van onderdak in de periode dat u in Griekenland woonde. Verder legt u een e-mail neer met links naar artikelen over huisvesting in Griekenland, en 'accommodation updates' van UNHCR Griekenland van december 2017 en november 2018, december 2019, en juli 2020, waarin de huisvestingssituatie in Griekenland wordt beschreven.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet -u verklaarde immers dat u wel probeerde om zelf in uw onderdak te voorzien, maar dat u geen geld had en er geen werk is (verklaring eerste verzoek CGVS, 16 december 2019, p. 9)-, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw psychologische problemen, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). De RvV stelde immers dat u niet in concreto aantoont dat ... "hij omwille van zijn medische en psychologische problemen bij een terugkeer naar Griekenland, vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen". De toevoeging van Forge for Humanity over uw vroegere hulpvraag en over de situatie van alleenstaande migranten in Griekenland, verandert niets aan deze vaststelling.

Zelf verklaart u dat dit document aantoont dat u geen recht zal hebben op onderdak ingeval van een terugkeer naar Griekenland en dat u dakloos zou zijn (verklaring volgend verzoek DVZ, 6 november 2020, punt 18). Deze stelling kan echter niet voor waar worden aangenomen. Het is immers niet omdat er geen onderdak voor u voorzien wordt ingeval van terugkeer naar Griekenland, dat u zou verstoken zijn van toegang tot huisvesting.

Uit het Project Regulations Handbook van Helios blijkt dat u niet in aanmerking komt om –in deze fase– door deze organisatie geholpen te worden, omdat u niet aan de vereiste criteria voldoet. Hierbij moet benadrukt worden dat, ook al wordt u ingeval van terugkeer niet door Helios geholpen bij het vinden van huisvesting, dit niet betekent dat u geen toegang zou hebben tot huisvesting in Griekenland. Ook dit is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Wat betreft de brief van Forge for Humanity, van 9 september 2020, over toegang tot psychologische hulp stelt u dat erin staat dat het bijna onmogelijk is om psychologische hulp te krijgen in Griekenland (verklaring volgend verzoek DVZ, 6 november 2020, punt 18). In de brief wordt geschreven dat er een tekort aan psychologische begeleiding is en dat de kwaliteit te wensen overlaat. De brief bevat enkel een beschrijving van de algemene situatie in Griekenland en maakt geen gewag van uw persoonlijk geval. Er kan dus niet uit worden afgeleid dat uw geval anders zou zijn dan dat van anderen en het vermoeden dat de Griekse bescherming effectief is, wordt bijgevolg niet weerlegd. De e-mailcorrespondentie over psychologische hulp in Griekenland, inclusief de link naar Facebook, en de informatie en foto's over de toestand van een Grieks ziekenhuis voor psychologische hulp, bieden gelijkaardige informatie. Ze schetsen het Griekse stelsel van psychologische hulpverlening, waarbij er tekort aan plaatsen is en er wachtlijsten zijn.

De RvV stelde in dit verband in uw eerste verzoek al dat "indien uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud kan blijken dat hij moeilijkheden had om toegang te bekomen tot gezondheidszorg in Griekenland, hieruit niet kan blijken dat hem de toegang tot gezondheidszorg werd ontzegd. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift zelf benadrukt dat hij hulp kreeg van vrijwilligers in Griekenland om toegang te bekomen tot de gezondheidszorg aldaar. Verzoeker

verklaarde tevens dat hij ook medicatie kreeg via deze vrijwilligers (Ibid., p. 8). De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker ook bij een terugkeer naar Griekenland zal kunnen rekenen op de steun van de vrijwilligers en hulporganisaties om er aanspraak te maken op de nodige gezondheidszorg [...] Aldus toont verzoeker dan niet in concreto aan dat hij omwille van zijn medische en psychologische problemen bij een terugkeer naar Griekenland, vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen". Wat betreft de wachtlijsten, moet bovendien opgemerkt dat ook uit het Belgisch psychologisch attest dat u neerlegt blijkt dat u op een wachtlijst stond en enige tijd moest wachten tot u bij een hulpverlener terecht kon.

In het Belgisch psychologisch attest van 3 november 2020 wordt vermeld dat u verdere psychologische hulp behoeft. Er is sprake van een beperkte draagkracht en een reëel suiciderisico. In dit opzicht sluit het document inhoudelijk aan bij de psychologische verslagen die u neerlegde in de beroepsprocedure na uw eerste verzoek. De RVV oordeelde in dat opzicht dat u niet in concreto aantoonde dat u omwille van uw medische en psychologische problemen bij een terugkeer naar Griekenland buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Gezien dit attest inhoudelijk gelijklopend is met de eerdere attesten die u neerlegde, kan dit niet beschouwd worden als nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk vergroot.

De twee addenda van Nansen zijn thematische tools die juridische praktijken kaderen en analyseren. Ze bespreken aldus een algemene situatie en hebben geen betrekking op uw persoonlijk geval. Ze weerleggen het vermoeden dat de internationale bescherming van Griekenland effectief is bijgevolg niet. Dit zijn dus geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk vergroten.

Daarnaast legde u het document neer waarmee u Nansen toestemming gaf om uw gegevens te gebruiken. Dit heeft geen betrekking op uw situatie ingeval van een terugkeer naar Griekenland. Ook dit is dus geen nieuw element dat uw kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

De krantenartikelen die u neerlegt maken gewag van de korte termijn waarop begunstigden van internationale bescherming in Griekenland zelfstandig moeten kunnen leven. Ze hebben geen betrekking op uw specifiek geval. Hier moet opnieuw worden benadrukt dat de vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, geen afbreuk doet aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn. Het gegeven dat de ondersteuning voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland van korte duur is, is volledig onder te brengen onder deze redenering. Het verwijzen naar deze situatie is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk groter maakt.

Het AIDA Country Report schetst een beeld van het verloop van de asielprocedure, de opvangcondities, de detentie van verzoekers om internationale bescherming en de inhoud van de internationale bescherming in Griekenland. Het is een algemeen rapport dat geen informatie geeft over uw persoonlijk geval. Het kan het vermoeden dat de internationale bescherming van Griekenland effectief is niet weerleggen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of terughrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In (wat zich aandient als) een enig “middel”, in het verzoekschrift omschreven als “discussie”, voert verzoeker aan dat “de bestreden beslissingen verschillende artikelen en bepalingen schendt, met name:

- art. 1 A van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951;
- art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- art. 48/3 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/7 van de wet van 15 december 1980;
- art. 57/6/2 van de wet van 15 december 1980;
- art. 62 van de wet van 15 december 1980;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen);”.

2.2. Stukken

Als bijlage bij het verzoekschrift worden enkele documenten gevoegd, die in de bijgevoegde inventaris worden aangeduid als volgt:

- “1. Bestreden beslissing
2. Begeleidend schrijven Nansen, dd. 05.11.2020
3. Psychologisch attest M. Lopez, dd. 03.11.2020
4. Brief Forge for Humanity, dd. 09.09.2020
5. Brief aan Europese Commissie door 6 Schengen lidstaten
6. Juridische bijstand.”

Nadat ter zitting van 9 maart 2022 aan verzoeker de mogelijkheid werd geboden om tegen uiterlijk vrijdag 18 maart 2022 stukken aan de Raad over te maken die aantonen dat hij regelmatig wordt opgevolgd door een psycholoog, maakt verzoeker een aanvullende nota over, op 14 maart 2022 aangetekend verstuurd, met hierbij gevoegd het volgende door hem (in de inventaris) als volgt omschreven document: “1. Attest consultaties psychologe M. Lopez, dd. 09.03.2022”.

2.3. Voorafgaande opmerking

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) mist dan ook juridische grondslag.

2.4. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.7. Situatie in Syrië

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opwerpt dat hij een reëel risico loopt op onmenselijke en vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Syrië en een terugkeer naar Syrië hem zou blootstellen aan een behandeling die verboden is door artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), is zijn argumentatie ter zake niet dienstig aangezien aan verzoeker reeds internationale bescherming werd verleend in Griekenland. Als persoon die er internationale bescherming geniet, heeft verzoeker binnen de EU een specifieke bescherming tegen refoulement. Een verwijzing naar de problemen die verzoeker ertoe hebben aangezet om zijn land van herkomst oorspronkelijk te verlaten en de vrees die hij koestert bij terugkeer, kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd. Zij maken niet het voorwerp, noch de kern uit van de bestreden beslissing.

Daar aan verzoeker reeds internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en uit niets blijkt en hijzelf niet aantoont dat de hem aldaar geboden bescherming heeft opgehouden te bestaan, heeft hij er geen (rechtsreeks) belang bij dat zijn verzoek om internationale bescherming in België nogmaals zou worden beoordeeld in functie van het land waarvan hij de nationaliteit bezit.

Van een terugkeer naar verzoekers land van herkomst Syrië is bovendien geenszins sprake. Uit de (conclusie van de) bestreden beslissing, die overigens op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt, blijkt duidelijk het onderscheid dat wordt gemaakt tussen Griekenland, waar verzoeker internationale bescherming geniet, en Syrië: *“Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of terughrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”*

2.8. Griekenland

2.8.1. Zoals eerder in het kader van verzoekers vorig, eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld, blijkt (uit de informatie opgenomen in het administratief dossier (Eurodac search result d.d. 28 oktober 2019)) dat verzoeker in 2017 in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen. Verzoeker ontkent noch betwist dit en toont niet aan dat hij heden deze bescherming er niet meer geniet. Hij toont niet aan dat zijn beschermingsstatus zou zijn ingetrokken of opgeheven door de Griekse autoriteiten.

De Raad stipt in dit verband aan dat waar de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° bij het Commissariaat-generaal berust, eens hieraan voldaan is, zoals *in casu* gelet op voormelde informatie, het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toekomt om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen (cf. RvS 8 april 2020, nr. 13710 (c)). Verzoeker laat na dergelijk bewijs te leveren. Hij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij in Griekenland actueel niet meer over de internationale beschermingsstatus zou beschikken.

2.8.2. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift zeer uitgebreid in op en benadrukt de erbarmelijke situatie voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij verwijst naar de talrijke door hem bijgebrachte rapporten en artikels en wijst onder meer op *“de flagrante onbeschikbaarheid van en de moeilijke toegang tot”* alsook de gebreken in/gebrekkige kwaliteit van psychologische hulp en meer algemeen gezondheidszorg, huisvesting, onderwijs, arbeidsgelegenheid, sociale voorzieningen en integratiemogelijkheden.

Verzoeker duidt meermaals en herhaaldelijk op *“de betreurenswaardige levensomstandigheden waarin personen aan wie internationale bescherming in Griekenland is verleend zich bevinden, evenals de onmenselijke en vernederende behandeling die zij daar ondergaan”*. Hij verwijst naar en citeert allerhande informatie van o.a. talrijke organisaties en instellingen, alsook buitenlandse rechtspraak en

rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Voorts wijst hij onder meer nog op de financiële crisis die Griekenland al lange tijd teistert.

Volgens verzoeker zijn er heden *“nog steeds wijdverbreide tekortkomingen in de opvang, zorg en integratie van begunstigten van bescherming”*, waarbij hij de *“deplorabele omstandigheden”* beklemtoont en onder meer nog opmerkt dat *“Toegang tot voedsel, toilet, water, elektriciteit, sanitaire voorzieningen en veiligheid is niet altijd gewaarborgd en ze hebben vaak last van de kou in de wintermaanden of van de hitte tijdens de zomermaanden.”* *“Velen overleven alleen door te vertrouwen op de solidariteit van anderen”*, aldus verzoeker.

Verzoeker stelt dat *“De situatie verslechtert voor de vele kwetsbare groepen, zoals kinderen, ouderen, mensen met gezondheidsproblemen, gezinnen en anderen die bescherming nodig hebben”*. Tevens geeft verzoeker aan dat verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming, zoals vele migranten, in Griekenland, af te rekenen hebben met racisme, discriminatie en geweld, ook en zelfs vanwege de ordehandhavingdiensten.

2.8.3. Uit de informatie waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen en door verzoeker bijgebracht (o.a. bij het verzoekschrift gevoegd), blijkt dat ofschoon de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigten van internationale bescherming, in de praktijk soms niet kan worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders -waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met dakloosheid, werkloosheid en allerlei belemmeringen met betrekking tot het bekomen van sociale voordelen en de toegang tot gezondheidszorg.

2.8.4. Hoewel de situatie in Griekenland voor personen die er om internationale bescherming verzoeken alsook voor zij die deze er hebben verkregen niet rooskleurig is, en ofschoon algemene informatie omtrent de situatie aldaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, volstaat de loutere, algemene verwijzing naar (algemene informatie omtrent) de penibele situatie voor verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn.

Een algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Het is op zich geenszins voldoende om aan te tonen dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoeker zijn situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers, in navolging van voormelde Europese rechtspraak van het Hof van Justitie, op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond/geleverd.

2.8.5. Verzoeker wijst er thans in het kader van zijn huidig volgend verzoek opnieuw op, net als bij zijn vorig verzoek om internationale bescherming, met ernstige psychologische problemen te kampen.

In het verzoekschrift wordt in dit verband o.a. opgeworpen *“Dat verzoekende partij niet ontkent dat haar psychologische problemen reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werden aangehaald, doch dat zij in het kader van huidig verzoek een nieuw psychologisch attest (stuk 3) heeft neergelegd, waaruit blijkt dat zij verdere psychologische begeleiding behoeft, alsook e-mailcorrespondentie over psychologische hulp in Griekenland en informatie en foto’s over de toestand van een Grieks ziekenhuis voor psychologische hulp;”*.

Hieraan wordt het volgende toegevoegd:

“Dat de behandelende psycholoog van verzoekende partij, M. Lopez, in haar attest de psychologische opvolging van verzoekende partij en de noodzaak ervan beschreef:

“Betrokkene contacteerde me in september met een psychologische hulpvraag. Gezien de wachtlijsten, ook bij mij, heeft hij enige tijd moeten wachten voordat hij op intake gesprek kon komen. Zijn psychologische hulpvraag en de omstandigheden waarin hij zich bevindt (die klachtenversterkend zijn), maakten dat ik betrokkene sneller heb trachten te ontmoeten en prioriteit wenste op te volgen. Ik sprak hem 21/10 en 31/10 en 7/11 staat een volgende sessie gepland. We proberen de sessies wekelijks te laten doorgaan. Betrokkene blijkt reeds enige tijd te kampen met psychische klachten die verdere psychologische begeleiding vereisen. De zaken die hij aangeeft meegemaakt te hebben en de uitzichtloosheid van zijn situatie dreigen zijn draagkracht dermate te overstijgen waarbij er een reëel suicide-risico is.” {stuk 3}

Dat verwerende partij bovendien dient rekening te houden met de algemene informatie, waaruit blijkt dat de toegang tot mentale zorg (die reeds lamentabel was) recentelijk nog schrijnender werd (zie infra), wat met zich meebrengt dat de aangehaalde psychologische problemen een nieuw element uitmaken in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet;”.

(...)

Dat Uw Raad bovendien, onder meer in arrest nr. 234 963 van 8 april 20 203, stelt dat hoewel, in het licht van het arrest Ibrahim, de individuele omstandigheden belangrijk zijn, deze niet losgekoppeld kunnen worden van de algemene situatie in Griekenland, zoals deze blijkt uit algemene landenrapporten en objectieve informatie; Dat dit met zich meebrengt dat verwerende partij zowel rekening moet houden met de individuele omstandigheden van verzoekende partij, alsook met de algemene situatie in Griekenland;”.

In het verzoekschrift wordt *“de psychologische toestand van verzoekende partij en de kwetsbaarheid dat dit met zich meebrengt”* meermaals onderstreept.

In het door verzoeker per aanvullende nota neergelegde *“Attest consultaties”* van 10 maart 2022, vermeldt de psychologe dat verzoeker haar in september 2020 met een psychologische hulpvraag contacteerde na een suïcidepoging. *“Zijn psychologische hulpvraag en de omstandigheden waarin hij zich bevond, en waarin hij zich nog steeds bevindt (die klachtenversterkend zijn), maakten dat ik betrokkene sneller heb trachten te ontmoeten en prioriteit wenste op te volgen, ondanks de wachtlijst”,* aldus de psychologe die voorts opmerkt dat *“Betrokkene bleek in 2020 reeds enige tijd te kampen met psychische klachten die verdere psychologische begeleiding vereisen. De zaken die hij aangaf meegemaakt te hebben en de uitzichtloosheid van zijn situatie dreigden zijn draagkracht dermate te overstijgen waarbij er een reëel suïciderisico was.”* Vervolgens wordt een overzicht gegeven van de vele sessies die verzoeker sedert oktober 2020 tot op heden heeft gehad bij de psychologe en geeft zij een verslag omtrent verzoeker, waarbij o.a. wordt gewezen op diens depressieve gevoelens, slaapproblemen, uitzichtloosheid en zijn wanhoopsgedachten hierdoor. Er wordt gewezen op *“een gelatenheid die zorgen wekt zoals ook de laatste tijd het geval is”* en gesteld dat *“Momenteel is psychologische begeleiding meer dan ooit noodzakelijk”*. Op het einde volgt er een risico-inschatting, die luidt als volgt: *“Reëel suicide-risico omwille van gebrek aan draagkracht, mede omwille van zijn sterke inzet en veerkracht om met de afgelopen jaren en situatie om te gaan, en omwille van de uitzichtloosheid en het gebrek aan perspectief die cognitief, noch emotioneel te plaatsen zijn voor hem”*.

Aldus zijn er, gelet op het voorgaande, in hoofde van verzoeker mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid omwille van zijn psychische en/of fysieke situatie. Dit wordt door het Commissariaat-generaal niet betwist, doch veeleer bevestigd waar in de bestreden beslissing gewezen wordt op *“De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties zijn van een verhoogde kwetsbaarheid, omwille van uw psychologische problemen (...)”*.

2.8.6. Ieder verzoek om internationale bescherming dient individueel te worden onderzocht en beoordeeld, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier, en *in casu* de situatie in Griekenland waar verzoeker internationale bescherming geniet, op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Elk verzoek om internationale bescherming dient afzonderlijk en op individuele wijze te worden bekeken en beoordeeld, rekening houdende met de situatie in die andere EU-lidstaat Griekenland alsook met de concrete individuele elementen aangebracht door de verzoeker(s) om internationale bescherming, zoals wat betreft diens mogelijks kwetsbaar profiel.

Er dient rekening te worden gehouden met (het geheel en de samenloop van) alle gegevens en zo ook o.a. met het kwetsbaar profiel en de specifieke kwetsbaarheid van de verzoeker bij een eventuele terugkeer naar die andere lidstaat waar hij reeds internationale bescherming geniet. Aldus dienen niet alleen de persoonlijke levens- en ook mentale en/of fysieke situatie ten tijde van het verblijf in die andere EU-lidstaat, doch ook de (eventueel gewijzigde) mentale en/of fysieke situatie sedertdien, na het verlaten van die lidstaat, welke een invloed kunnen hebben op de terugkeer naar en het heropnemen/hervatten van zijn of haar leven bij een terugkeer naar die lidstaat, in aanmerking en ogenschouw te worden genomen.

Door het Hof van Justitie wordt er in zijn rechtspraak op gewezen dat *“gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C 163/17, punt 88).”* (arrest Ibrahim, punt 87).

2.8.7. Om in het kader van huidig volgend verzoek tot een adequate beoordeling van de voorgehouden problematiek van verzoeker te kunnen overgaan, en in acht genomen het geheel van wat voorafgaat en alle gegevens waarover de Raad beschikt, hem door de partijen aangereikt, zoals o.a. inzake het kwetsbaar profiel van verzoeker alsook de door hem aangereikte (zeer omvangrijke) informatie(bundel) waaruit blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen, onder meer wat (de toegang tot) de gezondheidszorg in Griekenland betreft.

2.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, dient bijgevolg de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

2.10. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 augustus 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS